

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 321
din 18.11.2010**

Dosar nr.: 41/2010

Petiția nr.: 979 din data 08.02.2010

Petent: C I

Reclamat: P D , I V

Obiect: hărțuire, victimizare, împiedicarea promovării pe un post de conferențiar

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. C I , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. P D , cu domiciliul de corespondență la Universitatea din Craiova, cu sediul în Craiova, jud. Mehedinți

I.2.2. I V , cu domiciliul de corespondență la Universitatea din Craiova, cu sediul în Craiova, jud. Mehedinți

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează acte de hărțuire, victimizare, împiedicarea promovării pe un post de conferențiar.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 979 din 08.02.2010, petentul susține că actele de discriminare au început în anul 1980 și au continuat și după anul 1992 când a obținut titlul de doctor și 3 granturi internaționale.

Astfel, petentul redă o serie de acte și acțiuni pe care le consideră discriminatorii.

IV. Procedura de citare

4.1 În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.2. Prin adresa cu nr. 1044 din 15.03.2010 a fost citat petentul. Prin adresa cu nr. 2043 din 15.03.2010 a fost citat domnul I. V. , iar prin adresa nr. 2042 din 15.03.2010 a fost citat domnul P. D. . Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.04.2010. La termen s-a prezentat petentul, care și-a susținut plângerea astfel cum a fost formulată inițial.

4.3. Având în vedere plângerea, astfel cum a fost formulată, și în temeiul prevederilor **art. 22 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008**, s-a ridicat din oficiu excepția de tardivitate a introducerii acesteia la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptele petrecute în perioada anilor 1980 - 1995 ce exced termenului prevăzut de art.20 alin. 1 din O.G. 137/2000. Excepția de tardivitate a fost comunicată părților prin adresele arătate mai sus.

4.4. Prin adresele nr. 3200/26.04.2010 și nr. 3221/26.04.2010, reclamații au transmis punctul de vedere cu privire la obiectul plângerii.

4.5. Prin rezoluția nr. 8 din 27.04.2010, s-a dispus efectuarea de investigații de către C.N.C.D. la sediul Universității din Craiova. În data de 26.05.2010 s-a desfășurat investigația în speță iar raportul de investigație a fost depus la dosar.

4.6. Consiliul a acordat termen pentru depunere concluzii scrise la 19.07.2010. Reclamații au transmis concluzii prin adresa nr. 5790 din 17.07.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul susține că actele de discriminare au început în anul 1980 și au continuat și după anul 1992 când a obținut titlul de doctor și 3 granturi internaționale. Astfel, petentul susține că a fost trecut absent nemotivat și i s-au reținut drepturile salariale în zilele în care și-a susținut lucrarea de doctorat, în decembrie 1992, iar ianuarie 1993 i s-a reținut salariul la un post de cumul și a fost plătit în sistemul de plată cu ora, în anii 1993-1994, 1995-1996, 1997-1998 a obținut burse în străinătate dar tot a fost supus unor acte de discriminare prin neplata salariului în cuantum de 75% soției și celor 2 copii minori, iar la revenirea în țară a fost dat afară din cabinet și i-au dispărut lucrurile personale.

5.1.2. Urmare participării soției sale la concursul pt ocuparea unui post de șef lucrări în 2001, contestării concursului și acționării universității în justiție, petentul i s-a cerut să stopeze acțiunile legale ale soției. Pentru că petentul nu

a respectat regulile rectorului a fost sancționat. În anul universitar 2002-2003 a fost pus absent nemotivat timp de 12 luni și nu a luat niciun leu. În anul 2005 a fost împiedicat să promoveze prin anularea concursului la care a participat. Urmare procesului civil din 2005, a fost sancționat cu avertisment. Discriminare notorie cu fasli și încălcări flagrante ale legii în promovările din anul 2005.

5.1.3. Petentul susține că în anul 2009 a fost iar discriminat în promovarea profesională. Din 55 de posturi scose la concurs numai dosarul său a fost întârziat voit de rectorul Ion Vladimirescu pentru a avea timp să convingă cadrele didactice cu drept de vot să voteze împotriva lui.

Sușinerile reclamațiilor

5.2.1. Reclamații invocă excepția tarvidității introducerii plângerii și excepția lipsei obiectului. Fapta de discriminare nu se regăsește prin niciunul din criteriile prevăzute de OG 137/2000. Mai mult, rectorul, dl Vladimirescu, susține că nu a luat nicio decizie individuală ci deciziile au fost luate de organele colective de conducere precum catedra, consiliul facultății sau senat universitar.

5.2.2. Pe fond, reclamații susțin că petentul reclamă procedura de concurs organizată de Universitatea din Craiova pentru ocuparea postului de conferențiar universitar. Astfel, se arată că petentul s-a înscris la concurs în termenul legal, dar, datorită unor motive independente de acesta precum și de instituție, determinate de faptul că mai mulți membrii ai comisiei de concurs s-au abținut să formuleze opiniile necesare redactării raportului, s-a ajuns la înlocuirea acestora în mai multe rânduri și implicit la prelungirea duratei concursului.

5.2.3. De asemenea, se arată că respingerea rezultatului concursului de către Consiliul Facultății a fost determinată de neîndeplinirea de către petent a unor criterii specifice stabilite prin O.M. nr. 5099/2005 și nr. O.M nr. 3548/2006, respectiv **criteriul activităților de cercetare** (pentru poziția de conferențiar universitar se prevede existența unui grant sau contract de cercetare obținut ca director în ultimii 5 ani și cinci participări în echipe de cercetare ale unor granturi sau contracte de cercetare obținute prin competiție iar petentul a îndeplinit doar 3 poziții în același grant) și **criteriul de activitate didactică** (presupune evaluarea efectuată de către cadrele didactice și de către studenți. Rezultatul obținut la aceste evaluări a fost nesatisfăcător).

5.2.4. Având în vedere criteriile mai sus precizate, criterii neîndeplinite de petent, Consiliul Facultății nu a validat rezultatul concursului didactic. Astfel, Hotărârea Consiliului a fost transmisă pentru validare Senatului Universității, care în data de 05.10.2009, a validat cu 64 voturi pentru și 3 abțineri, din totalul de 67 de membri prezenți, hotărârea Consiliului de respingere a candidatului. Petentul a contestat hotărârea Senatului, contestație respinsă în ședința Senatului din 05.12.2009.

5.2.5. Totodată, se arată că soluția Senatului Universității a fost supusă cenzurii instanței de judecată, iar prin sentința nr. 428/2010, Tribunalul Dolj a respins acțiunea petentului.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), „sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: „Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării”. Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngreunați ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus-menționate.

6.3. Luând act de plângere, precum și de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a analiza excepția tardivității introducerii sesizării la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Corelativ circumstanțierii faptelor ratione tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte care s-au desfășurat pe parcursul unei perioade de timp.

6.4. Din înscrisurile depuse la dosar, Colegiul reține că petentul s-a adresat CNCD cu plângerea înregistrată cu nr. 979 din 08.02.2010 prin care invocă fapte de discriminare directă, indirectă, dispoziție de a discrimina, hărțuire și victimizare pe criteriul de convingeri în legătură cu exercitarea unor acțiuni în fața instanțelor de judecată împotriva părților reclamate. În descrierea acțiunilor care s-au constituit în vătămarea drepturilor sale, petentul arată că împotriva sa au fost manifestate acte de distrugere fizică și psihică începând din anul 1980, continuând după anul 1992 când a obținut titlul de doctor și trei granturi internaționale. Petentul enumeră 13 capete de cerere, în fapt constituind, în opinia sa, situații discriminatorii la care a fost supus arătând că: 1. La susținerea

tezei de doctorat în 14 iulie 1992 a fost trecut absent nemotivat și i s-au reținut drepturi bănești, motiv pentru care a fost nevoit să se adreseze instanțelor judecătorești; 2. În decembrie 1992 și ianuarie 1993 i s-au reținut drepturile salariale, considerându-se că se impune o modalitate diferită de retribuție; 3. Ulterior întoarcerii de la Universitatea Houston, SUA, în 1997 decanul facultății a trimis Comisiei Fulbright o scrisoare cuprinzând fabulații iresponsabile la adresa sa; 4. În anul universitar 1995-1996, înaintea plecării la o bursa de cercetare, i s-au luat calculatorul de la birou și programele de cercetare personală și nu a primit calificative profesionale pentru anii 1996 și 1997; 5. Urmare a câștigării unei burse la Politehnica din Milano, prin decizia din 29.06.1998 i se refuză plata sumelor cuvenite și se anulează delegația la două luni după plecare, fiind sancționat fără aducerea la cunoștință a măsurii; 6. În ianuarie 2001 soția sa este amenințată să nu participe la concursul pentru ocuparea postului de Șef lucrări pentru că postul era dedicat doctorandei președintelui Comisiei de examinare. Ulterior, soția contestă în instanță rezultatele concursului; 7. Ca urmare a acțiunilor din instanță, petentul este sancționat prin reținerea din salariu a unor sume de bani în anul universitar 2001/2002; 8. Ulterior publicării unui articol de presă, în anul 2003, în legătură cu corupția din Universitatea Craiova, i s-a cerut să retracteze declarațiile dată în presă, însă urmare refuzului, s-a solicitat Universității debarasarea de persoana sa; 9. În anul universitar 2002/2003 a fost pus absent nemotivat timp de 12 luni și nu a fost retribuit salarial, nu a fost lăsat să predea ore, iar orele au fost distribuite în cumul, respectiv trecute pe un post vacant; 10. În anul 2005 a participat la un concurs la care i s-a precizat că nu are nicio șansă, a contestat rezultatul și organizarea, iar Ministerul a recomandat anularea concursului; 11. Prin decizia din 24.02.2006 a fost sancționat cu avertisment în legătură cu modalitatea în care s-a apărut în fața instanței de judecată în contradictoriu cu partea reclamată; 12. Promovările cadrelor didactice în anul 2005 s-au făcut prin falsuri și încălcări flagrante ale legii. De asemenea, petentul se plânge cu privire la discriminarea sa directă în legătură cu concursul de promovare organizat în anul 2009.

6.5. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

6.6. Față de aspectele reținute mai sus, coroborat cu introducerea petiției la CNCD (nr. 979 din 08.02.2010), Colegiul observă că faptele deduse soluționării

exced în mod vădit termenului de 1 an prevăzut de O.G. nr. 137/2000. Petentul a luat cunoștință de faptele care fac obiectul plângerii, acest aspect fiind confirmat de înseși înscrisurile depuse la dosar. Această situație evidențiază, fără tăgadă, faptul că petentul a fost în cunoștință cu privire la săvârșirea faptelor imputate și chiar a contestat deciziile invocate în fața instanțelor de judecată. În aceste condiții, Colegiul urmează a admite excepția de tarviditate sub aspectul faptelor invocate în captele de cerere cuprinse la punctele 1 la 12, corelative actelor sau faptelor care s-au circumstanțiat sau adoptat în anii 1992, 1993, 1997, 1998, 2001, 2002, 2003, 2005, 2006, 2007.

6.7. În privința excepției lipsei obiectului, soluționarea se va face prin unirea cu fondul plângerii, întrucât este strâns legatp de aspectele deduse soluționării. În acest sens, Colegiul observă că petentul invocă o discriminare directă pe criteriul de convingeri în legătură cu organizarea concursului de promovare în anul 2009. Arată că vătămarea drepturilor sale se plasează în legătură cu demersurile procedurale care au vizat dosarul de concurs, prin întârzierea voită cu scopul de a convinge cadrele didactice să voteze împotriva sa și să omită discrepanțele vădite în comparație cu I A care avea dosarul de concurs cu nereguli (doctor în mașini electrice, fără granturi internaționale, cu activitate științifică mediocră). Subsecvent, s-a constituit o comisie de concurs formată din persoane alese pe criterii de servilism față de Universitate. Doi membrii ai comisiei au fost înlocuiți datorită refuzului de a da curs comenzilor primite. Prin trafic de influență a fost convins consiliul profesoral să voteze împotriva comisiei care l-a validat pe postul de conferențiar, iar prezentarea deformată în Senatul Universității a dosarului de concurs a dus la influențarea negativă a membrilor Senatului. De asemenea, petentului i s-a refuzat să își prezinte propriile apărări împotriva minciunilor prezentate de rectorul Universității.

6.8. Părțile reclamate arată că în legătură cu procedura de ocupare a postului de conferențiar, instanțele de judecată s-au pronunțat, neconstatând vicii în legătură cu desfășurarea concursului, în acest sens fiind Sentința civilă nr. 428/08.03.2010 pronunțată de Tribunalul Dolj. Petentul s-a înscris în termenul legal la concursul organizat potrivit dispozițiilor legale aplicabile (art. 61 din legea nr. 128/1997 și Regulamentul Universității și O.M nr. 5099/2005 și O.M nr. 3546/2006. Prin cererea adresată cu nr. 3105/23.06.2009 petentul a solicitat înlocuirea din concurs a doi membri, Biroul Senatului fiind de acord. În acest sens, s-a emis Decizia nr. 220B/25.06.2009 cu noua componență a comisiei. Alți doi membri ai comisiei și-au manifestat dorința de a nu face parte din comisie, astfel încât s-a emis o nouă decizie de componență comisie, nr. 392/02.07.2009. Ulterior, Consiliul Facultății de Automatică, Calculatoare și Electronică, în baza atributelor prevăzute de art. 61 din legea nr. 128/1997, în ședința din 29.07.2009, prin vot deschis, au respins rezultatul concursului cu 14 voturi împotriva. Respingerea a fost determinată de neîndeplinirea de către petent a unor criterii specifice prevăzute de O.M. nr. 5099/2005 și O.M nr. 3546/2006. În speță, criteriul de activitate cercetare și criteriul de activitate didactică. În data de 05.10.2009, hotărârea Consiliului Facultății de respingere a candidaturii petentului a fost supusă validării Senatului. Din totalul de 67 membrii prezenți, 64 de voturi au fost exprimate pentru și 3 abțineri. Hotărârea Senatului a fost

contestată în data de 05.10.2009, iar în ședința Senatului din 05.12.2009 a fost respinsă.

6.9. Reținând aspectele deduse soluționării, Colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de...”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

6.10. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate este indirect, și cu atât mai mult în cazul hărțuirii, așa cum este reglementată în art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000, republicată. În cazul hărțuirii, raportul de cauzalitate este direct, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiuitor, în speță „comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și din înscrisurile aflate la dosar în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și un eventual criteriu invocat, respectiv existența unui raport de analogie sau comparabilitate între persoane în privința cărora s-a indus un tratament mai puțin favorabil.

6.11. Colegiul reține că la dosar s-au depus de către ambele părți înscrisuri. Analizând actele dosarului și suținerile contradictorii ale părților, Colegiul observă că în opinia petentului discriminarea la care a fost supus s-a indus în virtutea

convincerilor sale, în speță faptul că s-a adresat în justiție în legătură cu valorificarea drepturilor sale. Arată că a formulat acțiuni civile, penale, precum și sesizări adresate diferitelor instituții în domeniul învățământului. Invocarea acestui motiv este plasată în raport de cauzalitate cu organizarea concursului pentru ocuparea postului de conferențiar, în concret, prin tergiversarea dosarului, formarea unei comisii de examinare din membrii stabiliți după criterii de servilism, convingerea Consiliului facultății, prin trafic de influență, să exprime un vot negativ, exercitarea unei influențe negative asupra membrilor Senatului, respectiv refuzul de a permite prezentarea și apărarea în fața neadevărurilor răspândite de părțile reclamate. Din actele dosarului rezultă că, într-adevăr, comisia de examinare a suferit modificări sub aspectul componenței.

6.12. Potrivit adresei 3108/24.06.2009, având în vedere „depășiri ale termenelor legale și ca urmare a nerespectării obligației de a depune raportul de către 2 membri ai comisiei”, s-a solicitat Facultății de Automatică desemnarea altor 2 membri. Ulterior desemnării altor membri (adresa 362/25.06.2009) s-a stabilit comisia de examinare (decizia nr.220/B), însă alți doi membri s-au abținut. Prin cererea nr. 3188 din 29.06.2009, s-a solicitat retragerea desemnării, din motive de imparțialitate (datorită unor conflicte soluționate în instanță între petent și respectivul membru). Prin adresa nr. 3266/2.07.2009 s-a solicitat desemnarea altor 2 membri, iar prin decizia nr. 225B s-a stabilit noua componență.

6.13. Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor legale aplicabile în materia concursurilor în domeniul universitar, părțile reclamate au procedat la desfășurarea fazelor de examinare și post examinare, ceea ce a rezultat în nenominalizarea petentului de către comisia de examinare, votul negativ al Consiliului Facultății și votul final din partea Senatului Universității. În cadrul comisiei de examinare s-a reținut neîndeplinirea unor criterii legate de activitățile de cercetare, precum și activitate didactică. În raport cu aceste aspecte de fapt, în esență, Colegiul observă că în opinia petentului, îndeplinește absolut toate criteriile profesionale necesare îndeplinirii poziției de conferențiar, iar pe de altă parte, contestă îndeplinirea legală a fazelor procedurale ale concursului, precum și influențarea procesului decizional, atât al comisiei, cât și al consiliului și al senatului, considerând că nu s-au respectat criteriile de selecție a membrilor comisiei de examinare, precum și dreptul său de apărare în fața consiliului și a senatului în raport cu propunerile în discuție.

6.14. În considerarea înscrisurilor depuse de către părți, a susținerilor corelative obiectului petiției, Colegiul este de opinie că împrejurările invocate de către petent, care ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, exced incidenței Art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Chiar dacă s-ar prezuma că faptele care fac obiectul prezentului dosar vizează un prezumtiv tratament diferențiat aplicabil unor situații analoage, de plano, reținut prin coroborare cu cadrul didactic participant la concursul în speță, mijloacele probatorii ale dosarului nu evidențiază existența unui raport de cauzalitate între faptele imputate și criteriul invocat. Susținerile contradictorii ale părților vizează, prin natura lor, atât ipso facto, cât și ipso jure, caracterul nelegal versus legal al procedurii de desfășurare a concursului, cât și al examinării per

se. De altfel, înseși părțile arată că actele în speță au fost contestate în fața instanțelor de judecată.

6.15. Trebuie subliniat că în sistemul Constituției României, dreptul de petiționare este garantat, astfel încât potrivit art. 51 „cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții...”. Exercițarea dreptului de petiționare este o modalitate eficientă de rezolvare a unor probleme personale sau care privesc o colectivitate. Acest drept este încadrat în clasificările de drepturi în categoria drepturilor garanții, el fiind și o garanție juridică generală pentru celelalte drepturi și libertăți (a se vedea M.Constantinescu, A. Iorgovan, I. Muraru, E.S. Tănăsescu, Constituția României revizuită – comentarii și explicații, All Beck, 2004). Conjugând prevederile comune în materia petițiilor cu cele ale Legii nr. 554/2004, legea contenciosului administrativ, rezultă că petiționarul are la dispoziție și calea acțiunii în contencios administrativ.

6.16. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law, cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (n.n. petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise (n.n. în cauza Coleman o discriminare pe criteriul de dizabilitate, în cauza Centrum o discriminare pe criteriu de origine rasială sau etnică). Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâții menționați ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008). În mod similar, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată: „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”.

6.17. Din acest punct de vedere, prezumțiile care decurg în cauză nu sunt de natură a presupune existența unei legături de cauzalitate directă sau cel puțin indirectă între acțiunile imputate părții reclamante (procedura de desfășurare a concursului, examinarea și votul exprimat de comisie, consiliu și senat) și un eventual criteriu interzis (în speță convingerile petentului) prevăzut de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Or, din ansamblul înscrisurilor depuse de părți la dosar și din susținerile petentului, prezumțiile care izvorăsc plasează cazul în legătură cu o eventuală vătămare a drepturilor subiective ale acestuia, însă din actele dosarului nu se poate reține o interferență cu eventuale criterii

prevăzute de Art. 2, cât cu aspecte care țin de nerespectarea prevederilor legale în materia concursurilor în domeniul universitar, respectiv în legătură cu îndeplinirea, respectiv neîndeplinirea unor criterii profesionale. Consecințele acțiunilor imputate pun în discuție drepturile petentului în calitate sa de candidat, însă izvorul acestor acțiuni nu poate fi plasat în raport de cauzalitate cu elemente care țin de convingerea personală. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai-sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (a se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

6.18. Pe de altă parte, se impune a preciza că în lipsa unei prezumții de discriminare prima facie pe baza criteriului invocat în cauză, subsecvent a lipsei elementelor constitutive de natură a evidenția posibile discriminări în sensul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, justificarea drepturilor subiective ale petentului în legătură cu desfășurarea concursului și examinarea propriu-zisă, nu poate fi cenzurată de către Colegiul CNCD, întrucât ar presupune, pe fond, soluționarea unui conflict de natură juridică ce intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești, stabilite conform Codului de procedură civilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite în parte excepția de tardivitate a introducerii plângerii în fața CNCD, invocată în cauză;
2. Pe fond, aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

3. Clasarea dosarului;

4. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

5. O copie a hotărârii se va transmite partilor: C _____, cu domiciliul în _____, P _____, D _____, cu

domiciliul de corespondență la Universitatea din Craiova, cu sediul în Craiova, jud. Mehedinți; I _____, V _____, cu domiciliul de corespondență la Universitatea din Craiova, cu sediul în Craiova, jud. Mehedinți

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicata și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Data redactării 30.11.2010

Motivele de fapt și de drept redactate D.G., tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

